Šopornianske noviny

Marec 2026/ číslo 1 26. ročník/ nepredajné

ČASOPIS OBYVATEĽOV OBCE ŠOPORŇA

Obsah

Príhovor 2

Príhovor farár
Zápis do MŠ a ZŠ 3

Fašiangy Turíce...
Medzinárodný deň žien
Módna prehliadka
paličkovanej čipky 4

Pamätná plaketa „za VAŽINKU“
Z babičkinej truhlice na svetlo sveta 5

Činnosť ZO JDS Šoporňa
Čipkované drobnosti z fantázie hojnosti
Medzinárodný festival
paličkovanej čipky 6

Záhradkári v Šoporni
Túlavé kino zavítalo opäť
do našej obce 7

Aktivity MŠ 8

Aktivity ZŠ 9

Baletka zo Šoporne
Zo Šoporne pod Zobor 10

Večer spoločenských hier 11

Pani učiteľky, páni učitelia,
ďakujeme za všetko!
Naši učitelia, ktorí majú miesto posledného odpočinku na šopornianskom cintoríne 12

Dobrovoľný hasičský zbor Šoporňa
Najstaršia občianka Šoporne
slávi 100 rokov 14

Spoločenská kronika
Ročná štatistika 15

Pripravujeme, oznamy,
Zvoz odpadov, Zberný dvor 16

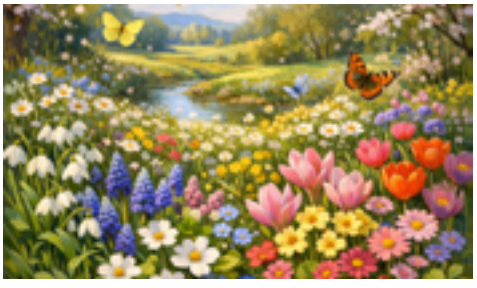

Vážení obyvatelia obce, priatelia, Šoporňania!

Teplé slnečné lúče nám v jarnom období každoročne dodávajú energiu, tešíme sa na prebúdzajúcu prírodu, rozkvitnutie prvých jarných kvetov a spev vtákov.

V posledných rokoch je to akési iné. Zima už nie je to, čo bývala, leto je zvláštne rozmanité, jar a jeseň len tak preletia. Máme pocit, že je iba leto, cez deň veľmi horúco, v noci zima a ostatné obdobie iba sychravo. Zem nepremrzne, zima takmer neexistuje. Počas celého roka vnímame rôzne výkyvy počasia, extrémne teplá, suché obdobia, prívalové dažde, veterné smršte až tornáda a výnimkou nie sú ani zemetrasenia. Rozdiely teplôt cez deň a v noci sú často viac ako 20 stupňov, objavujú sa rôzne inváze živočíchy a rastliny, akoby sme sa posunuli do pásma subtrópov. Všeobecne sa to celosvetovo pripisuje globálnemu otepľovaniu a klíma našej Zeme sa v dôsledku tejto zmeny mení. A toto sú problémy, na ktoré sa musíme pripraviť.

Aj našu obec nedávno zasiahla veterná smršť, narobila značné škody. Intenzívne dažde sú taktiež bežné. Následne nestíha vsakovať ani odtekať voda a treba si priznať, je to chybou aj obce a jej obyvateľov. Odvodňovacie kanály sme takmer zlikvidovali pri rôznych úpravách a opravách, účelovo vyrovnávame terén pre neskoršie parkovanie. Mám obavy, že v budúcnosti sa nám to môže vypomstiť, preto si zvážme, čo robíme a skúsme sa na prívalové dažde pripraviť.

Jar a teplejšie počasie nás doslova láka do záhrad, do prírody. Tak ako v domácnostiach, tak aj v obci príchodom teplejšieho počasia začíname upratovať a skrášľovať naše okolie. Púšťame sa do jarných prác, orezávanie konárov a čistenia okolia. Ako každý rok, aj tento nás čaká veľa práce na skrášľovaní celej obce. Začína bežný kolobeh - kosenie, zvážanie bioodpadu, separátov, úprava zelene. Preto myslime aj na to, že raz príde väčšia voda alebo intenzívny dážď. Ak neobnovíme kanály a vsakovacie rigoly, tak si sami robíme problém, ktorý nás skôr či neskôr dobehne.

Okrem jarnej úpravy a čistenia v obci finišujeme aj s rozbehnutými aktivitami – výstavba nájomných bytov, parkoviska a šatní pri Športovej hale, atletickej dráhy v škole. Zároveň pripravujeme rozšírenie garáže požiarnej zbrojnice, úpravu areálu Rajčura a z ušetrených finančných zdrojov plánujeme obnovu krytu ciest. Ako najhoršie a potrebné čo najskôr opraviť sú ulice Kpt. Nálepku, Čsl. armády, Krátka a Komenského ulica. Zároveň pri získaní podpory z fondov môžeme začať s rekonštrukciou - Starej školy a Klubu dôchodcov.

Najväčší problém v dnešnej dobe nielen v domácnostiach, ale aj v obciach, sú financie. Určite vnímate, doba je najhoršia aká doteraz bola. Vojna na Ukrajine, už aj na Blízkom východe nám nielen zdraží životné náklady, ale aj celkovo bežný život. Zdražovanie všetkého nás čoskoro značne zasiahne, a tak skomplikuje spolunažívanie všetkým. Obávam sa, že štandard nebude štandard a bežné bude vzácne. Avšak každá kríza, každý problém, ukáže našu ľudskosť, a preto verím, že aj teraz si navzájom pomôžeme. Preto si nesmierne vážim a touto cestou vyslovujem veľké ĎAKUJEM všetkým, ktorí stále pomáhajú upratovaním okolo svojich pozemkov, kosením, čistením a údržbou obce počas celého roka. Bez vašej pomoci by sme to zvládli oveľa ťažšie. Verím, že aj naďalej budeme spolupracovať a skrášľovať obec. Už sa na všetkých teším na najbližšej akcii – Deň Zeme dňa 18.04., kde spoločnými silami prispejeme k čistote v našej obci.

Avšak príchod jari je neodmysliteľne spojení aj s príchodom najväčších kresťanských sviatkov – Veľkej noci, najväčšou oslavou kresťanstva.

Veľkonočný pondelok ja na Slovensku špecifikum - ide o ľudový sviatok, zvyk šibania a polievania dievčat. Pamätám si ako partie chalanov s veľkým šibákom navštevovali naprieč celou obcou spolužiačky a kamarátky. No dnes je to skôr výnimka, tradičné šibačky sa akoby vytrácali, a preto vítam oživenie tradície od našich hasičov a verím, že aj tento rok vyrazia na spoločnú oblievačku hasičským autom.

A takto to historicky začalo:

„Šibačka a polievačka je veľmi stará tradícia, ktorá siaha ešte do slovanských, predkresťanských čias. Slovania robili rituály alebo obrady, ktorými vítali jar a leto. Jarným rituálom bolo prebúdzanie dievčat zo zimného spánku. To sa robilo tak, že mládenec vzal prútik, ktorý bol už naliaty jarnou miazgou a prútikom sa dotkol tela dievčiny, čím ju mal akoby prebudiť z dlhého zimného spánku. Na východnom Slovensku bolo treba vziať živú vodu a pokropiť dievča, aby sa prebudilo zo zimného spánku, aby bolo krásne a čerstvé, aby sa jej darilo počas nasledujúceho obdobia.

Darom za takéto šibanie alebo polievanie, boli pôvodne kraslice. Dievča muselo kraslíc nachystať viac, pretože kedysi bol zvyk taký, že každá slobodná dievčina sa mohla tešiť na šibačov. Slobodní mládenci chodievali v skupinách a každé dievča vyšibali či poliali. Prútiky neskôr nahradili korbáče.

Dnes šibú malí chlapci mamičky, babičky, prababičky a podobne. Už sa nedodržiava rituál tak, ako mal byť. Dnes už máloktoré dievča ručne ozdobí kraslicu.

Kňažská verzia vysvetlenia šibania dievčat je zdôvodnená tým, že Ježiša po sňatí z kríža narýchlo pochovali, keďže sa blížili sviatky židovskej Veľkej noci, Pascha. Jeho hrob bol strážený rímskymi vojakmi, a keď pominuli sviatky, skupina žien, zahŕňajúca Pannu Máriu i Máriu Magdalénu, sa vydala k Ježišovmu hrobu s cieľom zabalzamovať telo. Hrob ale našli prázdny, a ženy kričali a plakali, že ukradli jeho telo. Rímski vojaci ich vraj rozháňali koženými bičíkmi, a z toho vzniklo vysvetlenie šibania.“

Záverom mi dovoľte popriať vám veľa radosti, spokojnosti, porozumenia, úsmevu a nádherné prežitie najkrajších kresťanských a jarných sviatkov.

Mgr. Adrián Macho, starosta obce

INTELIGENCIA A SLUŠNOSŤ

Viacerí si pamätáme z detstva slová mamy alebo otca, keď sme odchádzali z domu:„Dávaj si pozor a buď slušný!" Vtedy to znamenalo byť opatrný na ceste a úctivý v škole voči vyučujúcim, voči spolužiakom či spolužiačkam. Vďaka škole sme rástli vo vedomostiach, a tak sa začala formovať naša inteligencia. Podľa Slovníka cudzích slov inteligencia je súbor rozumových schopností, nadania, chápavosť. Isté je, že už v mladom veku sa niekto javí ako nadanejší, chápavejší, s lepšou pamäťou a vytrvalejší. Iný je pohodlný, ťažšie chápe, ale môže mať iné zručnosti, napr. rýchlo sa naučí hrať na hudobný nástroj. V dospelosti o niekom hovoríme, že je dobrý odborník vo svojom povolaní - učiteľ, právnik či lekár - a súčasne je rozhľadený, sčítaný a slušný človek. Niekedy by však slušnosť mohla byť aj hraná, len navonok, v práci či na verejnosti, doma by sa ten človek prejavil ako vulgárny, málo ohľaduplný, sebecký a agresívny. To samozrejme nie je správne. Slušnosť má vychádzať z dobrého srdca človeka a z pravej úcty k ľuďom. Aj srdce si žiada formovanie, aby v ňom rástla pravá láska a zbavovanie sa sebectva. Kto chce mať pravú úctu k ľuďom, mal by sa učiť trpezlivosti, veľkodušnosti, tolerancii a milosrdenstvu. U intelektuálov je riziko, že im rastie sebavedomie a zvyknú si málo vážiť menej schopných ľudí. Aj tu je dôležitá rovnováha medzi intelektom a dobrým srdcom. Zaujímavý je krátky život talianskeho mladíka Carla Acutisa, ktorý žil v rokoch 1991-2006. Bol študent gymnázia, katolícky aktivista a amatérsky programátor. Rád hrával futbal a medzi chlapcami bol obľúbený pre svoju veselosť. Okrem toho bol zručný v ovládaní počítača a vytváral rozličné programy. Zdokumentoval a spracoval eucharistické zázraky a uverejnil ich na webových stránkach. Ochotne pomáhal chudobným v uliciach Milána. Viedol usporiadaný a zbožný život, a tak bol vyhlásený za svätého v roku 2025. Je vnímaný ako patrón internetu, programátorov a mládeže. O ňom sa nedá povedať, že by bol intelektuál. Za krátky život nestihol prečítať veľa kníh alebo precestovať viaceré krajiny. Ale vynikal v dobrote srdca a v obetavosti v službe chudobným. O inteligencii človeka by sa dalo veľa napísať, ako sa získava, udržuje, zveľaďuje a využíva v praxi. Žiadny človek nemá napísané na čele, že je inteligent. Ale znakom pravého inteligenta je skromnosť, úcta k iným a ochota pomáhať podľa svojich schopností a možností. Niekto by mohol byť smutný, lebo si myslí, že má málo talentov, slabšiu pamäť a výdrž, nemal možnosť prečítať veľa kníh alebo cestovať po svete. Niekedy sa však stáva, že aj menej schopní ľudia veľa dokážu, keď sú cieľavedomí a vytrvalí. Tu platí pravidlo, že pevná vôľa všetko zdolá. Súčasná doba je taká vyspelá, že cestovať po svete sa dá aj doma prostredníctvom televízie alebo internetu. Dokonca sa dá spojiť so svetom aj vďaka mobilnému telefónu, ak v ňom máme prístup na internet alebo k umelej inteligencii. Myslím, že je vhodné spomenúť najmä pre starších ľudí, čo je to umelá inteligencia (AI). Je to schopnosť zariadenia prejaviť schopnosti podobné človeku, ako sú uvažovanie, učenie, plánovanie a tvorivosť. V súčasnosti sa AI využíva v mnohých oblastiach života, ako je hospodárstvo, zdravotníctvo, doprava a iné. A bude sa využívať stále viac. Je to veľká pomoc. Len je potrebné byť opatrný. AI je schopná napodobniť aj tvár človeka, jeho hlas a použiť ho na nepekné a nesprávne veci. To by mohlo pomýliť. AI môže urobiť rôzne veci, ale nemôže urobiť všetko. Počul som taký názor, že AI by mohla človeka vyspovedať. Niekto AI povie hriechy, potom od nej dostane nejaké poučenie a je to hotovo. Lenže AI nemá silu odpúšťať hriechy. To môže len katolícky kňaz alebo biskup, keď v mene Božom dáva kajúcnikovi rozhrešenie vo sviatosti pokánia. Dokonca ani telefonicky sa nesmie vysluhovať sviatosť pokánia. AI je naozaj veľká a cenná pomocníčka, len je potrebné správne a morálne ju využívať. V závere je vhodné spomenúť, že nie každý človek sa môže stať intelektuál. Avšak každý človek má svoju hodnotu a každý sa môže stať slušným a osožným človekom pre tento svet.

Dr. Teodor Kamody

**Zápis do MŠ bude prebiehať aj celý mesiac máj. Tešíme sa na Vás!
Podrobné informácie budú včas zverejnené na webovej stránke MŠ.**

**Základná škola s materskou školou v Šoporni
srdečne pozýva budúcich prváčikov a ich rodičov na**

ZÁPIS DO 1. ROČNÍKA

(deti narodené od 1.9.2019 do 31.8.2020 a deti, ktoré mali v minulom školskom roku odklad školskej dochádzky)

Fašiangy Turíce...

Túto pieseň z nadpisu príspevku poznáme všetci, jej slová o tom, že ...kto nemá kožucha, zima mu bude, sa v plnom zmysle prejavili na tohtoročnej slávnosti pochovania basy v našej obci. Náhle ochladenie a nepríjemný vietor odradili mnohých našich spoluobčanov od účasti na fašiangovej slávnosti. Napriek tomu, všetci verní uctievači folklórnych tradícií nastúpili do sprievodu a spoločne s koníkom a jeho kočom, na ktorom dobrú náladu rozdával člen Muzičky, Tonko Molnár a vyrazili do dediny na malý okruh. Veľmi príjemná bola zastávka účastníkov pod strechou našej známej šopornianskej Pohody. Tu sa účastníci na chvíľu zastavili a občerstvili sa nielen kvalitnými maškrtami, ale aj dobrým vareným vínkom a lahodným voňavým čajom.

Muzika a spev neustali ani počas tejto milej zastávky. Z vďaky za toto výborné pohostenie účastníci slávnosti vytancovali našich hostiteľov z Pohody pani Simonu Čurníkovú a pána Štefana Tomančíka. Piesňou Ďakujeme, ďakujeme, ďakujeme vám... sa rozlúčili a všetci sa potom odobrali na našu Rajčuru. Tu členovia Važiny a Šopornianskej lipky v doprovode ľudovej hudby Muzička vykonali rozlúčku s„milovanou basou štvorstrunovou". Pán starosta pri tejto príležitosti poprial všetkým Šoporňanom veselý „fašanek" a priamych účastníkov tohto milého tradičného podujatia osobne odmenil dobrým vareným vínkom, čo nás všetkých zohrialo nielen na tele, ale aj na duši.

PaedDr. Jozef Búran

Medzinárodný deň žien

Medzinárodný deň žien, je čas kedy ženskému pokoleniu vzdávame rešpekt, úctu, pochopenie, no i vďaku za neochvejnú a láskavú starostlivosť. Tento rok sme ho oslávili trochu inak. Vystúpenie Enrika a Zuzky vnieslo do celej sály dobrú náladu a temperament, ktorý rozospieval nejednu z vás. Nebolo to však všetko, prítomné ženy čakalo milé prekvapenie - módna prehliadka, ktorú zorganizoval Klub paličkovanej čipky. Takto odprezentoval svoju tvorivú činnosť, ktorou sa zasluhuje o udržanie nášho kultúrneho dedičstva v podobe krásnej šopornianskej čipky. Na záver popoludnia každá žena dostala milú pozornosť.

Ing. Martin Gála

Módna prehliadka paličkovanej čipky

8. marca 2026 - pri príležitosti Medzinárodného dňa žien, sme sa pridali k programu, ktorý sa konal v kultúrnom dome. Pripravili sme módnu prehliadku s paličkovanou čipkou, kde sme ju predstavili v rôznych podobách. Prítomné ženy mohli vidieť, že čipka v súčasnosti nemusí byť iba na krojoch. Na prehliadke sa objavili rôzne čipkové variácie – ozdobné golieriky, náhrdelníky, náramky, čelenky, brošne, klobúky, vejáre, štóly, tašky...

Touto cestou, sa chceme poďakovať nášmu pánovi starostovi Mgr. Adriánovi Machovi, ktorý nám umožnil túto prehliadku uskutočniť a predstaviť tým naše diela obecenstvu. Zároveň naše poďakovanie patrí odvážnym mladým modelkám zo ZŠ v Šoporni, ktoré čipku predviedli.

Za KPČ v Šoporni Kubalová Anka

Pamätná plaketa "za VAŽINKU"

K výročiu založenia detského folklórneho súboru VAŽINKA pozval všetkých žijúcich zainteresovaných na stretnutie pán starosta Mgr. Adrián Macho. Vo svojom príhovore vysoko ocenil prínos detského folklóru k zachovávaniu a rozširovaniu kultúrneho dedičstva našich predkov. V neposlednom rade zdôraznil, že VAŽINKA je súbor, ktorý už 25 rokov šíri dobré meno a tradície našej obce nielen doma, ale aj v širokom okolí a zahraničí. Všetkým prítomným úprimne poďakoval za ich trpezlivú prácu s malými folkloristami a ocenil ich prácu odovzdaním pamätných plakiet a zápisom do obecnej kroniky za prítomnosti našej matrikárky pani Michaly Špánikovej. V mene všetkých pozvaných sa prihovoril prítomným PaedDr. Jozef Búran, zakladateľ a dlhoročný vedúci súboru. Vyjadril radosť nad tým, že súbor aj po istom prerušení činnosti v čase pandémie opäť ožil a je veľmi aktívny. Veľmi ho teší, že pod vedením nových pedagógov sa naďalej zasieva do sŕdc našich detí láska k hodnotám našich starých mám a otcov. Vyjadril úctu pani PaedDr. Danke Hulákovej a Mgr. Mirke Málekovej za ich snahu pokračovať v rozbehnutej tradícii. Vo svojich spomienkach sa účastníci stretnutia v rozhovoroch vrátili do minulých čias. Boli to hudobníci: Ľuboš Bihári, Emil Bihári, Anton Molnár, Peter Tabaček, Miloš Mihálik. Pre študijné povinnosti sa stretnutia odovzdania plakety nezúčastnil dlhoročný akordeónista Oliver Sako. Milej debaty sa zúčastnili dve dámy, ktoré stáli pri zrode súboru a jeho formovaní: pani Helenka Šmátralová a pani Milka Lipovská. Pán Búran vyslovil poďakovanie obci za veľkú podporu folklóru a vyzdvihol osobnú angažovanosť vo veciach súboru VAŽINKA a celého folklórneho hnutia v obci zo strany pána starostu Mgr. Adriana Macha.

PaedDr. Jozef Búran

Z babičkinej truhlice na svetlo sveta...

Na jeseň roku 2025 sa v našej obci potichu zrodilo niečo výnimočné. Spolok BIELA NIŤ– jemná niť, ktorá spojila niekoľko tvorivých žien s túžbou oživiť a zachovať vzácne dedičstvo našich predkov - ľudovú výšivku. Slovenský ľud sa po stáročia najvýraznejšie umelecky vyjadroval prostredníctvom remesiel spojených s niťou. Výšivka, tkanie či paličkovanie sa stali jeho tichým jazykom – spôsobom, ako rozprávať o kráse, viere, radosti aj o každodennej práci. Práve textilné techniky vytvorili základ bohatého a rozmanitého ľudového umenia, v ktorom má každý región svoj vlastný rukopis, farby a vzory. Aby sme aj tú našu šopornianšku pozdvihli, schádzame sa v kruhu každý pondelok v podvečerných hodinách v kultúrnom dome v komornej a priateľskej atmosfére, aby sme zasadli k vyšívacím rámikom. Ihlou, niťou a trpezlivosťou vdychujeme nový život autentickým krojovým súčiastkam našej krojovej oblasti, vraciame im ich zašlý lesk a tichú dôstojnosť minulých čias. Vzájomne sa podporujeme, zdieľame radosť z tvorby, ale aj drobné pochybnosti a omyly – pretože aj tie patria k ceste, na ktorej už nad nami nestoja skúsené babičky, ktoré kedysi odovzdávali svoje umenie z generácie na generáciu. Snažíme sa nadviazať na niť, ktorá zostala istý čas roztrhnutá.

Popri samotnej tvorbe sa venujeme aj štúdiu šopornianskeho ľudového odevu. Listujeme v odborných knihách a publikáciách, zúčastňujeme sa workshopov a kurzov, navštevujeme depozitáre slovenských múzeí, kde v tichu medzi vitrínami objavujeme krásu a múdrosť rúk našich prastarých mám. Ich vzory si postupne osvojujeme – najskôr očami, potom s ihlou v ruke – a skúšame ich oživiť v súčasnosti s čo najväčšou precíznosťou.

S veľkou radosťou privítame každého, kto by sa k nám chcel pridať, bez ohľadu na vek či skúsenosti. Dvere sú otvorené všetkým, ktorí cítia úctu k tradícii a majú chuť tvoriť.

Zároveň sa obraciame na našich spoluobčanov s prosbou a výzvou - ak doma opatrujete staré vystrihnuté výšivky, časti ľudových odevov, vyšívacie predlohy po babičkách, staré fotografie či zvyšky materiálov, budeme vďačné, ak sa o ne s nami podelíte – aspoň na chvíľu. Vzory by sme si rady zdokumentovali, odfotili a archivovali spolu s menami ich pôvodných tvorkýň, aby sa nestratili v zabudnutí a mohli žiť ďalej v nových dielach.

Pridajte ruku k dielu a pomôžte nám zachovať to, čo je krehké, tiché a nesmierne cenné – pamäť ukrytú v niti... nite našich predkov.

Zuzana Sárkányová

Činnosť ZO JDS Šoporňa

Na januárovom zasadnutí výboru našej ZO sme sa zaoberali prípravou okresného snemu JDS a výročnej členskej schôdze. Na VČS sme hodnotili činnosť za rok 2025. Hlavný cieľ, obohatiť a zapájať našich členov do spoločenského života v našej obci sa nám podarilo naplniť. Toto je naša úloha aj do ďalšieho obdobia. Každý člen obdržal plán činnosti na rok 2026. Mohol sa prihlásiť na akcie, ktoré sú naplánované hlavne na 1. štvrťrok. Prvou akciou mala byť spoločná batôžková zábava. Mrzí nás, že pre malý záujem sa nemohla uskutočniť. V budúcnosti bude treba pouvažovať nad jej propagáciou v jednotlivých obecných organizáciách. Už tradične sa stretávame na konci fašiangového obdobia pri pochovávaní basy. Lipka a niektorí členovia nášho klubu si prichystali a predviedli pásmo na odloženie basy počas pôstneho obdobia na dočasný odpočinok - pod Zválaný breh. Na našom posedení 10.4.2026 chceme basu priniesť späť s piesňami a tancom. Našich 54 členov sa zúčastnilo v Trnave na oslavách MDŽ. Vystúpenie Cigánskych diablov a Čarovné ostrohy v prítomných zanechalo krásny umelecký zážitok. Starosta obce Mgr. Adrián Macho v nedeľu, 8. marca, pripravil krásne popoludnie, kde dvojica spevákov rozospievala celú sálu. Každá prítomná dáma, mama, babka, žena či dievča obdržala krásnu ružu a malú sladkosť. Kúpanie vo Veľkom Mederi bolo zavŕšením našej činnosti v prvom štvrťroku.

Členovia klubu a speváci z Lipky sa pripravujú na pripomenutie 81. výročia oslobodenia našej obce, ktoré bude 1.4.2026.

Dňa 28.1.2026 sa v Kultúrnom dome Šoporňa konal okresný snem JDS. Každá základná organizácia okresu Galanta nominovala dvoch svojich členov, ktorí volili nového predsedu OO JDS Galanta. Novým predsedom OO JDS Galanta sa na nasledujúce štvorročné obdobie stal Miroslav Kovaľ. Na sneme bol prítomný aj starosta obce Mgr. Adrián Macho, starosta Váhoviec JUDr. Adrián Kubica, starostka Kajalu Lívia Fakešová, riaditeľka MsKS Ing. Anna Kivarotová a riaditeľ GOS Galanta PhDr. Bukovský. K prichádzajúcim sviatkov jari - Veľkej noci vám prajem všetkým veľa zdravia, rodinnej pohody. Oblievačom želám, aby to s vodou a šibaním neprehnali, ale naše pekné veľkonočné tradície si zachovali.

Predseda ZO JDS Šoporňa Miroslav Kovaľ

„Čipkované drobnosti z fantázie hojnosti"

Tento rok dostal náš KPČ pri MS v Šoporni ponuku vystavovať svoju tvorbu spolu s čipkárkami z Klubu paličkovanej čipky v Nitre, v Krajskej knižnici Karola Kmeťka v Nitre. 1. decembra sme spoločne naaranžovali priestory a 2.12.2025 sa konala vernisáž. K programu výstavy prispeli svojimi piesňami speváčky zo súboru Lipka - Milka Sučíková, Soňa Slamková, Alenka Tabačková a Anka Kubalová, za čo im ďakujeme. Na vernisáži nás poctil svojou návštevou aj pán Anton Rojka, rodák zo Šoporne, zo Šoporne nás prišiel podporiť pán Jozef Búran. KPČ Šoporňa týmto ďakuje za ochotu pánovi Jánovi Viskupovi, ktorý nám pomohol a vyrobil 5 ks báb (valec na paličkovanú čipku) podľa našich požiadaviek a pomohol tým nášmu klubu.

Anka Kubalová

„Medzinárodný festival paličkovanej čipky"

17. - 19. októbra 2025 sa konal v Rožňave Medzinárodný festival paličkovanej čipky. Aj v tomto roku sa na festivale vystavovalo dielo „Most, ktorý spája", ku ktorému sa už od roku 2012 pripájajú svojimi dielami čipkárky z celého sveta. Festivalu sa za KPČ pri MS v Šoporni zúčastnila Anka Kubalová.

Záhradkári v Šoporni

Patrím k zakladateľom a organizátorom známej Výstavy ovocia, zeleniny a kvetov v Šoporni, mám radosť, že sa táto výstava uchytila medzi našimi občanmi. Výsledky za rok 2025 sú nasledovné:

Najkrajšie ovocie:	1. Ján Házy 2. Jozef a Martin Štrpkovci 3. Edita Töröková
Najkrajšia zelenina:	1. Ján Házy 2. Eva Dobrovodská 3. Jozef Hajdin
Kvety, medári a iné:	1. Kamil Šmátrala 2. Jozef a Martin Štrpkovci 3. Edita Töröková

Veľkú pozornosť pútal Kamil Šmátrala so svojím medovým svetom. Jeho profesionalita, odbornosť, pútavý výklad mu priniesli veľký záujem spoluobčanov.

Magnetom pre ženské návštevníčky výstavby bola expozícia 40-tich odrôd rezaných ruží od Denisy Karafovej.

Šoporňanskymi záhradkárkami sú Edita Töröková a Eva Dobrovodská. Bez ich širokého záberu a krásnych výpestkov si dnes nevieme predstaviť našu výstavu a reprezentáciu v širokom okolí.

Jozef a Martin Štrpkovci sú výbornou pestovateľskou a rodinnou dvojicou. Vážime si ich odhodlanosť a odborný rast.

Nesmieme zabudnúť na všestranne aktívnu rodinu Kubalovcov. Sme veľmi radi, že aj záhradkárčenie napĺňa ich život.

Výstavne takmer nenápadne pôsobí Štefan Belúch, ktorý vyrovnane ponúka vysokú kvalitu v odbore a zároveň sa snaží rozširovať svoj sortiment.

Jozef Hajdin je priateľom všetkých záhradkárov, obetavý pre ľudí okolo, je to človek, ktorý môže byť hrdý na svoju úžasnú prácu a výsledky.

Nesmieme zabudnúť na Františka Kováčika. Rešpektovaného vinárskeho odborníka, ktorý pripravuje naše šoporňanske súťažné i nesúťažné prehliadky vín a vždy je pripravený poradiť pestovateľom.

Ján Házy v dlhodobom výstavnom súperení uspel po tretíkrát a získal Pohár Antona Kochana. Neskromne pripomínam teda aj seba, snažím sa obstáť v galérii týchto skvelých ľudí - vystavovateľov.

Po našej výstave nastúpil Agrokomplex 2025, kde sme súťažili ôsmi vystavovatelia zo Šoporne v Celoslovenskej prehliadke pestovateľov ovocia a zeleniny. Stali sme sa najúspešnejšou záhradkárskou organizáciou na Slovensku.

Naše výsledky:

Najkrajšie ovocie:	Ján Házy, 1. miesto
Najkrajšia zelenina:	Eva Dobrovodská, 3. miesto
Najkrajšia expozícia:	Ján Házy, 1. miesto

Oslovili nás z Poľnohospodárskej a priemyselnej komory, aby sme obohatili vzorkami jabĺk ich výstavu v Kráľovom Brode. Náš zástupca Ján Házy skončil na 2. mieste za profesionálnou firmou Danubia Fruit.

Poslednou prestížnou súťažnou prehliadkou v roku je súťaž Najkrajšie jablko. Náš zástupca obhájil 5. miesto z roku 2024. V roku 2025 to bola odroda Veilant a v roku 2024 odroda Red Princz. Aj tu sa zapojilo do súťaže 5 Šoporňanov.

Pri reprezentácii sa vždy prezentujeme svojim názvom – ŠOPORŇA – ZÁHRADKÁRI a erbom obce, čím šírime aj jej dobré meno. Sme si vedomí, že bez pochopenia a podpory zo strany obce, by sme to nedokázali.

Ján Házy, predseda ZO SZZ v Šoporni

Túlavé kino zavítalo opäť do našej obce

V našej obci sa opäť konalo obľúbené podujatie Túlavé kino, ktoré prinieslo filmový zážitok pre všetky vekové kategórie. Kultúrny dom sa na tri večery premenil na kino a ponúkol program nielen pre deti, ale aj dospelých. Pre najmenších divákov bola pripravená rozprávka „Sobík Niko“, ktorá potešila deti aj ich rodičov. Veselé postavy a napínavý príbeh vytvorili príjemnú atmosféru. Po rozprávke nasledovali filmové večery pre dospelých, ktoré si našli svojich priaznivcov medzi miestnymi obyvateľmi. Premietali sa filmy „Duchoň“ a „Miliónové dedičstvo“. Túlavé kino opäť dokázalo, že film dokáže spájať ľudí a priniesť kultúru aj do menších obcí. Podujatie sa stretlo s pozitívnym ohlasom a veríme, že podobné filmové večery sa v našej obci uskutočnia aj v budúcnosti.

Alena Švecová

Aktivity materskej školy

V uplynulom období sa deti z našej materskej školy aktívne zapájali do rôznych výchovno-vzdelávacích aktivít, ktoré podporovali ich tvorivosť, pohybové schopnosti, environmentálne povedomie a poznávanie ľudových tradícií.

Významný úspech dosiahli deti vo výtvarnej súťaži Tichá sila mokradí, v ktorej so svojimi prácami postúpili do vyššieho kola a získali čestné uznanie. Účasť v súťaži bola pre deti motiváciou k hlbšiemu vnímaniu prírody a jej ochrany. Okrem tejto súťaže sa deti zapojili aj do ďalších výtvarných súťaží a projektov, ako napríklad Vesmír očami detí, Záhradka pre radosť a iné, ktoré rozvíjali ich výtvarné zručnosti, fantáziu a schopnosť vyjadriť vlastné predstavy.

Súčasťou výchovno-vzdelávacieho procesu boli aj pohybové aktivity zamerané na podporu zdravého životného štýlu. Deti absolvovali zimnú turistickú vychádzku do okolia, počas ktorej si upevňovali vzťah k pohybu a pobytu na čerstvom vzduchu.

Aktivity v materskej škole boli doplnené o tematické činnosti zamerané na zimné športy, ktoré deti spoznávali hravou formou. Inšpiráciou boli aj prebiehajúce zimné olympijské hry, prostredníctvom ktorých sa oboznámili s významom športu a zdravého súperenia. Pozornosť bola venovaná aj environmentálnej výchove.

Deti sa učili zásadám správneho separovania odpadu, ochrany prírody a ohľaduplného správania sa k životnému prostrediu. Tieto poznatky si upevňovali najmä počas pobytu v prírode, kde mali možnosť vnímať jej krásu a význam pre človeka.

V materskej škole nechýbali ani kultúrne zážitky. Deti mali možnosť stretnúť sa s umelcami prostredníctvom hudobných a hraných predstavení, ktoré im priniesli radosť a nové zážitky. Zároveň sa aj samotní škôlkari zapájali do dramatických hier, pri ktorých si vyskúšali hru na hercov a rozvíjali svoje komunikačné a prezentačné schopnosti.

V období fašiangov sa deti oboznámili s tradičnými zvykmi a obyčajmi. Vytvorili si vlastné škrabošky a masky, zúčastnili sa malého fašiangového sprievodu, počas ktorého nechýbal spev, pohyb a dobrá nálada. Týmto spôsobom sa deti prirodzene zoznamovali s kultúrnym dedičstvom a ľudovými tradíciami.

Sme radi, že deti sa aktívne zapájajú do všetkých činností a prostredníctvom nich si rozvíjajú nielen vedomosti a zručnosti, ale aj pozitívny vzťah k prírode, pohybu a tradíciám.

Bc. Ivana Gálová, učiteľka MŠ

Aktivity základnej školy

TANDEMOVÉ VYUČOVANIE

Po vianočnom období sa žiaci opäť vrátili do školských lavíc a žiaci 8. B si prostredníctvom tandemového vyučovania na tému „Buďme k sebe dobrí ako na Vianoce“ pripomenuli, v čom spočíva pravá hodnota vianočného obdobia. Spoločne sme si prečítali skrátenú verziu Vianočnej koledy od anglického autora Charlesa Dickensa a porozprávali sa o mravnom odkaze, ktorý by si z tohto diela mohol vziať i dnešný čitateľ. Následne bolo úlohou žiakov vytvoriť plagát s podtitulom „Ľudskosť v nás“. Veríme, že sa nám podarilo objaviť čaro Vianočnej koledy a prostredníctvom tohto klasického vianočného príbehu sme si aspoň na chvíľu pripomenuli krásu vianočných chvíľ.

p. učiteľky Mgr. I. Vörösová, Mgr. V. Marcinkechová

LYŽIARSKY VÝCVIK ORAVSKÁ POLHORA

V dňoch 12.1.2026 až 16.1.2026 sa žiaci šiesteho, ôsmeho a deviateho ročníka zúčastnili lyžiarskeho výcviku v Oravskej Polhore. Ubytovanie mali zabezpečené na chate Slaná voda. Výcvik prebiehal v lyžiarskom stredisku v Oravskej Polhore, ktoré má výborné podmienky pre výcvikový kurz žiakov, najmä z hľadiska náročnosti zjazdovky. Kurzu sa zúčastnilo 28 žiakov.

Žiaci boli rozdelení do troch skupín, podľa lyžiarskej zdatnosti. Každý deň si jednotlivé skupiny zlepšovali svoje lyžiarske schopnosti pod dohľadom a podľa pokynov prideleného lyžiarskeho inštruktora. Aj tí žiaci, ktorí stáli na lyžiach po prvýkrát, sa naučili dobrým základom lyžovania posledný deň nemali problém zísť celý kopec.

Okrem lyžovania si žiaci mohli oddýchnuť a zrelaxovať v aquaparku Oravice, užili si rôzne zábavné aktivity a program, ktorý si sami pripravili a zabavili sa aj pri guľovačke a stavaní snehuliaka.

V posledný deň sa konala súťaž v slalome. Celý kurz sme zakončili odovzdávaním diplomov a cien nielen za súťaž v slalome, ale aj za čistotu a poriadok na izbe, za najväčšiu snahu a pokrok, za najsympatickejšieho lyžiara a lyžiarku a za bojovnosť, statočnosť a vzorné správanie.

Účelom lyžiarskeho výcviku bolo aj vychovávať žiakov k pozitívnemu a zodpovednému vzťahu k prírode, dodržiavaniu horských a lyžiarskych pravidiel, vedieť pomôcť slabšiemu a brať na seba zodpovednosť za dodržiavanie denného režimu, poriadku, svojho správania a činov. Tento účel bol splnený a veríme, že žiaci sa nielen naučili a zdokonalili v lyžovaní, ale že si odniesli aj krásne zážitky, na ktoré budú ešte dlho spomínať.

Mgr. Miloš Foltán, Ing. Jana Tummová

VLASTIVEDA

Vyučovanie vlastivedy v 3. ročníku pomohlo posilniť naše puto k domovu a prebudiť zdravé vlastenectvo k regiónu. Prebiehalo formou tandemovej práce učiteliek a žiakov 3. A a 3. B. Deti s nadšením spoznávali históriu obce a jej okolia. Veríme, že poznanie vlastných koreňov je pre našich žiakov tým najlepším základom.

Mgr. J. Remiašová, Mgr. S. Jacková

VALENTÍN

Deň sv. Valentína nie je iba dňom zaľúbených. Je to deň, kedy môžeme vyjadriť náklonnosť človeku, na ktorom nám záleží, koho máme radi. V našej škole sme už tradične zorganizovali Valentínsku poštu. Žiaci mohli, do vopred pripravených schránok, vhodiť svoj odkaz pre niekoho, koho majú radi. Teší nás aj záujem zamestnancov školy, ktorí sa tiež do akcie zapojili. Poštu sme starostlivo vytriedili a odovzdali triednym učiteľom, ktorí ju rozdali žiakom. Veríme, že milé slová potešili všetkých, ktorým boli adresované. Prajeme si, aby sme tak pekné slová používali hocikedy v roku, nielen na sv. Valentína.

koordinátorka VMR Mgr. Nikoleta Mikéciová
Mgr. J. Remiašová, Mgr. S. Jacková

SNEHULIACKY DEŇ

Dňa 24.2 sa u štvrtákov konal už 2. Snehuliacky deň. Išlo o tandemové kooperatívne vyučovanie plné hravého, bádateľského učenia. Žiaci v 4 členných tímoch hľadali indície , ktoré dostali za úspešné splnenie aktivít rozvíjajúcich ich spoluprácu, kritické myslenie a kreativitu. Žiaci sa venovali: TSV- zimné hry /guľovačka, zametanie snehu na rýchlosť, lezenie do kopca.../. Snehuliackemu čítaniu s porozumením - ANJ, slovenské mesta na mape ukryté vo vločkách - VLA, mrazivé príklady s tajničkou - MAT, edukartičky a práca s encyklopédiami - SJL+PRI, zimné Dubble, snehuliacke pexeso a tvorivé písanie v IKT učebni, snehuliacka osemsmerovka – ANJ. Snehuliacky deň ukázal, že učenie môže byť pre žiakov radostné, zážitkové a plné nápadov .

Mgr. E. Holbíková, Mgr. L. Hanusová

KARNEVAL

V piatok 13.2. ste v našej škole mohli stretnúť policajtov, princezné, čarodejnice, futbalistov, rytierov, Harry Potterov, drakov, šašov, ale aj pračku, kečup, Coca colu... Nie, nepomýlili sme sa. Žiaci 1.stupňa mali karneval. Už ráno prichádzali v nápaditých, farebných maskách a netrpezlivo očakávali začiatok karnevalu. S dobrou náladou sa zabávali, tancovali a užívali si spoločne prežité chvíle s kamarátmi. Ďakujeme aj našim deviatakom, ktorí nám pomohli s hudbou a zábavou.

Mgr. D. Jašková, Mgr. N. Mikéciová

„AJ V ŠOPORNI NÁM VYRASTAJÚ TALENTY“

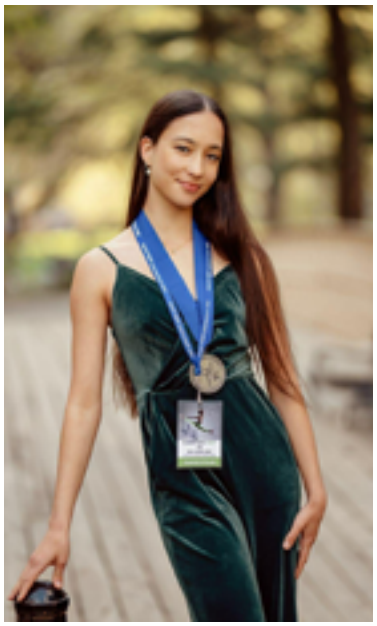

BALETKA ZO ŠOPORNE

Sofia Rutová – 20 ročné útle dievča zo Šoporne. Tento rok sme ju mohli vidieť vystupovať na otváracom ceremoniáli Zimných olympijských hier 2026 v Miláne. Ale kto je, a ako sa dostala do Milána?

S baletom začínala neskoro. Najskor začínala na baletných krúžkoch v Trnave. Potom začala študovať na Konzervatóriu Evy Jaczovej v Bratislave. Ako šestnásťročná odišla do Arizony do Master Ballet Academy. Počas pobytu v Amerike vystupovala v divadle vo Phoenixe, kde bola obsadená do hlavnej roly v predstavení Luskáčik, tancovala tu aj na Golden Swan Gala. Absolvovala niekoľko letných baletných škôl, kde sa zdokonaľovala. K najvýznamnejším patria: The Royal Ballet School – London, John Cranko School – Stuttgart, Finnish National Ballet, Masterclasses Praha. Minulý rokštudovala na jednej z najstarších a najprestížnejších škôl Vaganova Academy of Russian Ballet v Petrohrade.

Zúčastnila sa aj rôznych súťaží, medzi najznámejšie patria: Youth America Grand Prix , kde obsadila v semifinále 1. miesto za klasický tanec s variáciou Rajmonda. Postúpila do finále v American Ballet Theatre v New Yorku, kde sa umiestnila v top 30 z približne 12 000 dievčat sveta. Obsadila 2. miesto v Ballet Grand Prix Vienna vo Viedni za contemporary a 3. miesto za klasický tanec, odniesla si aj ocenenie osobnosť na javisku. Verejne tancovala aj v Slovenskom národnom divadle aj v iných divadlách.

Aktuálne pôsobí v profesionálnom programe uznávanej milánskej školy Accademia Teatro alla Scala. Jej cesta za baletným snom pokračuje, my jej želáme veľa ďalších úspechov vo veľkom baletnom svete.

Ing. Martin Gála

ZO ŠOPORNE POD ZOBOR – LUKÁŠ LIPOVSKÝ SI PLNÍ HOKEJOVÝ SEN V MATKE SLOVENSKÝCH MIEST

Veľké mená nevznikajú zo dňa na deň. Každý príbeh sa začína na malom zimnom štadióne, pri prvých pádoch na ľade a pri rodičoch, ktorí stoja na tribúne. Jeden takýto príbeh sa dnes píše v Nitre. Hlavnou postavou je rodák zo Šoporne – Lukáš Lipovský.

Na korčule sa postavil už ako 2,5-ročný, stal sa členom MMHK Nitra. K hokeju ho priviedol jeho otec Stanislav. Spolu s manželkou Katkou a sestrou Viki sú pre Lukáša najväčšou oporou pri jeho ceste za úspechmi na ľade, ale aj v osobnom živote. Hokej sa stal prirodzenou súčasťou rodiny Lipovských a malého Lukáša okamžite zaujal. Rodina si vtedy ešte neuvedomovala, že sa hokej stane ich každodennou realitou. Prešiel všetkými hokejovými kategóriami, až do dorastu, kde pôsobí dnes, hoci má len 15 rokov.

Na ľade je Lukáš známy svojou tvrdosťou a bojovnosťou. Ide do každého súboja naplno, nevypúšťa žiadne striedania a súperom jeho hra často nechutí. Zároveň však dokáže byť produktívny. V prebiehajúcej sezóne 2025/2026, za dorast, odohral 42 zápasov, v ktorých

zaznamenal 40 bodov za 16 gólov a 24 asistencií. Na hráča jeho veku ide o veľmi kvalitnú bilanciu. Ale ani v mladších kategóriách bodovo nezaháľal. V minulej sezóne ako ôsmak, hrajúci za deviatakov, ohúril, keď v 32 zápasoch zaznamenal úctyhodných 87 bodov za 30 gólov a 57 asistencií. V tej istej sezóne už nakukol aj do dorastu, pripísal si v 14 zápasoch 3 góly a 5 asistencií, spolu 8 bodov. Stihol si zahrať aj reprezentačný hokej. Za Slovensko do 16 rokov odohral 14 zápasov s bilanciou 15 bodov (7 gólov a 8 asistencií). Reprezentácia je splneným snom každého mladého športovca a zároveň odmenou za tvrdú prácu. Lukáš vníma reprezentačný dres ako veľkú česť, ale aj záväzok.

Za jeho výkonmi stojí každodenná disciplína. Deň sa často začína už o 6.30 ráno, podľa toho, či smeruje najskôr do školy alebo na štadión. Po vyučovaní nasledujú tréningy a návrat domov vo večerných hodinách. Víkendy patria zápasom, často aj dvom počas jedného víkendu. Regenerácia je náročná, keďže program je nabitý, no rodina sa snaží vytvárať mu čo najlepšie podmienky. Popri športe zvláda Lukáš aj štúdium na Základnej škole v Nitre, kde dosahuje veľmi dobré výsledky. Lukáš je pokorný a cieľavedomý, čo sa prejavuje nielen na ľade, ale aj v škole.

Súčasťou prípravy hokejistu je aj letná príprava, na ktorú ho niekoľko rokov pripravuje atletický a kondičný tréner Peter Mečiar (prvý tréner olympijského víťaza v chôdzi na 50 km - Mateja Tótha). V hokejovom klube v Nitre pôsobí veľa trénerov. Lukáš mal možnosť pracovať s mnohými z nich. Medzi nimi boli také mená ako Roman Kuťka, Peter Klobučník, Peter Slovák, Martin Kalafa či Erik Šramatý. Svoj plný potenciál Lukáš odomkol v ôsmom ročníku, kedy si ho pod svoje krídla zobrali tréneri Daniel Socha a Miroslav Štefanka. V tomto čase ho ako 13 ročného do dorastu vytiahol Garip Saliji, ktorý neskôr odišiel do HKM Zvolen s asistentom Djulnearom Salijim. Po jeho odchode sa trénermi dorastu stali ikony nitrianskeho klubu generálny manažér HK Nitra Tomáš Chrenko a prezident HK Nitra, Miroslav Kováčik. Obaja stroja za úspechmi Nitry za posledných 10 rokov.

Podpora rodičov je výrazná, investície do výstroja, hokejok a času sú samozrejmosťou, aj keď často veľmi nákladnou. Pre rodinu je však najdôležitejšie, aby mal Lukáš z hokeja radosť a zostal zdravý. Stále je len na začiatku. Je pred ním dlhá cesta plná výziev. No pracovitosťou a jasným cieľom má pevné základy, na ktorých môže stavať. Jedným z jeho hokejových snov je zahrať si za nitrianske áčko.

Zo Šoporne do Nitry. Z detských korčúľ do reprezentačného dresu. Príbeh mladého hokejistu, ktorý si svoj sen neplní náhodou – ale každodennou tvrdou prácou. Lukášovi držíme palce a praje mu veľa úspechov v jeho rozbehnutej hokejovej kariére.

Samuel Mečiar, Miroslava Baranová

Vianočný večer
spoločenských hier

Vianočné obdobie je časom pokoja, pohody a spoločenských stretnutí. Jeden z príjemných spôsobov, ako vyplniť tieto večery, sú aj spoločenské hry. Dokážu nielen rozosmiať a zabaviť, ale aj vytvoriť nezabudnuteľné spomienky. Mnohé rodiny a priatelia sa stretávajú, aby si užili spoločne veselé chvíle. Na základe toho sa dňa 12.12.2025 uskutočnil „Vianočný večer spoločenských hier“. Prítomné deti, rodičia a členovia Jednoty dôchodcov v Šoporni začali pečením medovníkov, potom si ich spolu mohli vianočne vyzdobiť. Bola to pre všetkých veľká zábava. Ďalej sa hrala spoločenská hra Bingo, kde mohli účastníci vyhrať zaujímavé ceny. Zapojili sa deti aj dospelí. Najmenšie detičky mali k dispozícii detský kútik s množstvom hračiek. Prežili sme príjemní predvianočný večer plný veselosti a smiechu. Už teraz sa tešíme na ďalšie stretnutie pri spoločenských hrách.

Mgr. Katarína Búranová

Pani učiteľky, páni učitelia, ďakujeme za všetko!

Blíži sa Deň učiteľov, vidíme detičky nosiť kvietky, malé darčeky svojim obľúbeným učiteľkám či učiteľom.
A čo my dospeláci, spomenieme si ešte na učiteľov, ktorí nás učili na základnej škole?
Skúsme si na nich spomenúť. Bola iná doba, ale snažili sa naučiť ako vedeli a pripravovali nás na život. V duchu im môžeme i poďakovať, pretože veľa z nich už nie je medzi nami. Pre pripomienku prikladám fotografie, ktoré priniesla spolužiačka na stretávku, možno tam nájdete i toho vášho obľúbeného učiteľa či učiteľku.

Viera Dorušincová, dôchodkyňa

NAŠI UČITELIA, KTORÍ MAJÚ MIESTO POSLEDNÉHO ODPOČINKU NA ŠOPORNIANSKOM CINTORÍNE

V období dušičiek, kedy si pripomíname pamiatku zosnulých si mnohí z nás okrem rodinných príslušníkov zaspomínajú aj na učiteľov, ktorí odpočívajú na šopornianskom cintoríne a zaslúžili sa o formovanie školského systému v našej obci. Z učiteľov, ktorí nás učili v rokoch 1954–1963 si zaslúžia našu spomienku a uvedenie krátkej charakteristiky Alexander Grill, Michal Cerchlán a jeho manželka Jozefína, Rudolf Haleš, Jozef Macho, Mária Hrušovská-Krajčová a Irena Kosová-Vasová.

Alexander Grill

***17.3.1899**
***†30.1.1974**

Narodil sa v Šoporni. Po ukončení základnej školy absolvoval v rokoch 1915 – 1919 Učiteľský ústav v Modre. Po jeho ukončení pôsobil ako učiteľ v Hájskom, Nitre a v Černíku. V Šoporni učil v rokoch 1927 – 1967. Funkciu správcu školy a od roku 1941 riaditeľa školy zastával v rokoch 1930 – 1953. Z tohto obdobia pochádza jeho oslovovanie pán správca. Okrem pedagogickej činnosti bol kronikárom obce, tajomníkom spolku divadelných ochotníkov, hasičského zboru, urbariálnej spoločnosti a osvetovej komisie. Bol tiež predsedom športového klubu. V roku 1963 – 1964 organizoval oslavy 733. výročia prvej zmienky o Šoporni. Neskôr učil aj v Zemianskych Sadoch, Pustých Sadoch a Pate. V našich spomienkach zostal hlavne v školskom roku 1956 – 1957, kedy nás učil v tretej triede a neskôr viedol krúžok nemeckého jazyka. Svojou prácou zanechal v Šoporni veľmi výraznú stopu. Zostalo po ňom veľké množstvo písomností, ktoré sú dôležitým podkladom pre zmapovanie života v našej obci. Zomrel vo veku 75 rokov a pochovaný je v hrobe s mamou Filoménou a rodinou Karola Rosuleka a Jozefa Miška.

Michal Cerchlán

***1.9.1913**
***†2.3.1962**

Pochádzal z Kysúc z obce Skalité v okrese Čadca. Do Šoporne prišiel v roku 1934. V rokoch 1946 – 1947, kedy v obci bola zriadená Štátna obvodná meštiacka škola (ŠOMŠ)

s pôsobnosťou aj pre obce Pata a Hájske, bol jej riaditeľom a zástupcom bol Rudolf Haleš. V tomto období Národná škola vyučovala 1. – 5. ročník a riaditeľom tu bol Alexander Grill. Jeho manželka Jozefína rodená Beregzengiová v Šoporni učila dievčenskú 1. triedu. Rodinný dom mali postavený v časti Argentína. Spolu mali 2 dcéry Editu, Martu a syna Mariána. Dcéra Edita Cerchlánová učila jednu z našich 2. tried, predtým ako nastúpila na štúdium farmácie do Bratislavy. Okrem funkcie riaditeľa pôsobil ako učiteľ zemepisu. Jeho obľúbenou činnosťou bolo včelárstvo. Včeláril na záhrade vedľa rodinného domu a bol jedným z najiniciatívnejších včelárov. Propagoval nielen včelárstvo z pohľadu produkcie medu, ale aj jeho funkciu a význam včiel ako opeľovačov poľnohospodárskych kultúr ako prostriedok k zvyšovaniu úrody semien, ovocia a zeleniny. Riaditeľom školy bol do roku 1962, keď doslova „za katedrou" zomrel na infarkt vo veku 49 rokov.

Jozefína Cerchlánová-Beregszengiová

***4.3.1909**
***†24.8.1969**

Narodila sa v roku 1909 a v Šoporni bola učiteľkou v rokoch 1932 – 1969. V období našich školských rokov učila 1.A, ktorá bola dievčenskou triedou, situovanou v budove pri kostole. Bola prvou učiteľkou, ktorá nás naučila písať a čítať. Jej pedagogická dráha trvala v Šoporni 37 rokov, podobne ako u manžela až do jej smrti. Pochovaná je na miestnom cintoríne spolu s manželom Michalom a dcérami Editou a Martou.

Rudolf Haleš

***29.1.1914**
***†8.9.1994**

Narodil sa vo Vištuku okr. Pezinok. V rokoch 1931–1935 študoval na Učiteľskom ústave v Modre. V Šoporni učil v rokoch 1935 – 1941 a 1942 – 1976. Po úmrtí riaditeľa M. Cerchlána bol v roku 1961 riaditeľom ZDŠ. Jeden rok 1941 – 1942 učil v Obdokovciach. V Šoporni jeho pedagogickou doménou bol ruský jazyk a telesná výchova.
Do Šoporne sa dostal zásluhou pána správcu. Bol na návšteve priateľa a učiteľa na tunajšej škole Jozefa Kaduca v rokoch 1934 – 1935 a ten ho nahovoril, aby hral za Šoporňu futbal v priateľskom zápase so Šaľou. Výsledok bol 5:1 a Rudolf Haleš dal všetkých 5 gólov. Pán správca ho po gratulácii presvedčil, aby prišiel učiť do Šoporne. Po príchode do obce prevzal činnosť športového klubu, ktorý sa orientoval hlavne na futbalové priateľské zápasy. Okrem futbalu sa hrával v škole aj volejbal. V roku 1951 dosiahlo mužstvo titul majstra seredského okresu. Z učiteľov v mužstve boli Rudolf Haleš a Jozef Sokol.
V Šoporni sa oženil s Jozefínou Sokolovou, s ktorou mal 3 deti. Viedol ich ku všetkým druhom športu od futbalu, basketbalu, hádzanej až po stolný tenis. Dokonca postavil šopu s ping-pongovým stolom, na ktorom hrali denne počas všetkých voľných chvíľ. Obaja synovia najskôr ako detskí, potom dorasteneckí a napokon už aj ako dospelí muži hrali stolný tenis súťažne, na úrovniach okresu a potom kraja, dokonca aj v medzinárodných súťažiach. Po smrti manželky sa oženil s Helenou Sýkorovou, ktorá pôsobila ako učiteľka na tunajšej škole. V časoch našej školskej dochádzky pokračoval v trénovaní hádzanej, ktorú začal už v rokoch 1946 – 1947. Jeho životná púť skončila vo veku 80 rokov. Pochovaný je na šoporňanskom cintoríne spolu s manželkou Jozefínou.

Jozef Macho

***26.11.1933**
***†19.7.2016**

Narodil sa v Šoporni. Po absolvovaní Pedagogickej školy v Trnave v roku 1957 pôsobil jeden rok vo Vlčkovciach a od roku 1958 do 1993 učil v Šoporni. Učil nás matematiku a bol veľmi prísny na žiakov, ktorých tento predmet nebavil. Okrem matematiky v rokoch nášho štúdia učil v 8. a 9. triede chlapcov predmet pracovné vyučovanie-dielenské práce, pri ktorých ich viedol k prácam potrebným v domácich zručnostiach. Zúčastnil sa prvých dvoch našich stretnutí v rokoch 1998 a 2008 a informoval nás čo je nové v našej bývalej škole. Zomrel vo veku 83 rokov. Miesto posledného odpočinku má na cintoríne v Šoporni v spoločnom hrobe s rodičmi Máriou a Imrichom.

Mária Hrušovská-Krajčová

***30.7.1933**
***†12.9.2011**

Bola rodáčkou zo Šoporne, kde sa narodila v roku 1933. Gymnázium absolvovala v Galante v rokoch 1948 – 1952. Na Vysokú školu pedagogickú v Bratislave chodila v rokoch 1952 – 1956. Pôsobila ako učiteľka v Hlbokom v roku 1952, vo Váhovciach 1953 – 1954, v Seredi 1955 – 1965, v Šoporni 1965 – 1967 a 1968 – 1992 a v Devínskej Novej Vsi 1967 – 1968. Režírovala v Šoporni divadelné hry, napr. v roku 1963 hru Neprebudený od Martina Kukučína. Učila nás slovenský jazyk a kládla nám na srdce, aby sme sa vymanili z područia nárečia a osvojovali sme si spisovnú slovenčinu. Okrem slovenského jazyka nás dievčatá učila práce v domácnosti akými bolo varenie a šitie. Bola prítomná spolu s učiteľom Jozefom Machom na našich dvoch stretnutiach v roku 1998 a 2008. Na cintoríne v Šoporni je pochovaná v hrobe spolu s manželom Jánom.

Irena Kosová-Vassová

***27.3.1919**
***†10.5.2005**

Narodila sa v obci Svodín v okrese Nové Zámky. Študovala na Učiteľskom ústave v Bratislave a v Budapešti v rokoch 1937 – 1940. Po jeho absolvovaní pôsobila ako učiteľka v Oravskej Polhore v okrese Námestovo, v rokoch 1949 – 1953 na Vinohradoch a v rokoch 1953 – 1976 v Šoporni. V polovici päťdesiatych rokoch učila v Šoporni negramotných čítať a písať. Jej pedagogickou doménou bol prvý stupeň. Počas nášho štúdia viedla krúžok prvej pomoci. Angažovala sa v obci tým, že viedla spolu s pánom Pirschlom kurzy pečenia. Okrem toho bola poslankyňou MNV a predsedníčkou Zväzu žien. Bola mamou našej spolužiačky Zuzky, ktorá vyrastala v služobnom učiteľskom byte spolu so staršou sestrou Evou a mladšími dvojičkami Katkou a Marošom. Zomrela vo veku 86 rokov a pochovaná je na šoporňanskom cintoríne s manželom Gejzom.
Jej dcére Zuzke ďakujem za poskytnuté údaje.

Zdroje:

Ľudovít Čutrík, Jozef Čižmárik, Rudolf Čižmárik, Oľga Danglová, Titus Kolník, Michal Valúšek, Ladislav Ťažký: Šoporňa minulosť a súčasnosť 1251 – 2001 (vydalo REMEDIUM 2001).
Ľudovít Čutrík: Pán správca, OÚ v Šoporňa 2003, tlač. Jamis, Nitra
Ružena Čižmáriková: Naši rodáci: Rudolf Haleš (1942-2019). Šoporňanske noviny, december 2022, ročník 22, číslo 4
Doc. RNDr. Ružena Čižmáriková, CSc.

Dobrovoľný hasičský zbor Šoporňa

Dobrovoľný hasičský zbor v obci Šoporňa je dlhodobo neoddeliteľnou súčasťou spoločenského a komunitného života v obci. O to viac si vážime, že sa nám pred koncom roka podarilo získať nové hasičské vozidlo Iveco Trakker. Tento významný dar od Ministerstva vnútra SR pre nás nepredstavuje len moderné technické vybavenie, ale predovšetkým istotu rýchlejšej a efektívnejšej pomoci v krízových situáciách, kde často rozhodujú sekundy.

Dobrovoľní hasiči boli v uplynulom období aktívne zapojení do viacerých výjazdov, počas ktorých poskytovali pomoc profesionálnym záchranným hasičským zložkám. Okrem zásahovej činnosti nezabúdame ani na službu verejnosti. Počas zimného obdobia, pri zamrznutom ramene rieky Váh, pripravovali pre občanov teplý čaj, čím sa snažili prispieť k pohode obyvateľov obce.

Dôležitou súčasťou činnosti dobrovoľného hasičského zboru je aj práca s mládežou. Krúžok mladých hasičov v Šoporni úspešne pokračuje vo svojej činnosti a teší sa veľkému záujmu detí. Sme vďační rodičom, deťom i všetkým podporovateľom, ktorí sa aktívne podieľajú na jeho fungovaní. Práve vďaka ich podpore môžu deti rozvíjať disciplínu, tímového ducha a vzťah k hasičskej tradícii v našej obci.

Výsledky ich snahy sa prejavili aj na halovej súťaži, ktorá sa konala dňa 28. februára 2026 v obci Veľký Lapáš. V kategórii prípravka, deti do 8 rokov, dosiahla krásne 2. miesto. V kategórii mladší chlapci sa naši malí hasiči umiestnili s dvomi družstvami na 3. a 10. mieste spomedzi 25 tímov. Najstaršia kategória, v konkurencii 16 tímov, obsadila pekné 5. miesto. Tieto výsledky sú dôkazom poctivej prípravy, odhodlania a výbornej spolupráce detí i vedúcich.

Dobrovoľný hasičský zbor v Šoporni je miestom, kde sa stretáva dobrovoľníctvo, tradícia a práca s mladou generáciou. Všetkým, ktorí sa podieľajú na jeho činnosti, patrí úprimné poďakovanie a uznanie.

Bc. Ivana Gálová

"Najstaršia občianka Šoporne slávi 100 rokov"

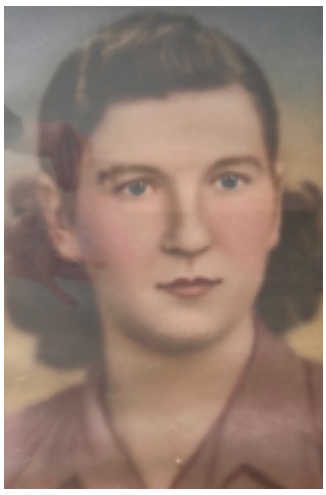

Dňa 22.2.1926 sa v Šoporni narodila pani Mária Urbanová, rodená Košičárová. Pracovala v Tesle v Bratislave, neskôr v miestnom družstve. V Šoporni žije dodnes. Vzácne chvíle oddychu vypĺňala štrikovaním na objednávku a pre rodinu. Celé roky rozvoniavali jej svadobné dobroty v širokom okolí a ako hlavná kuchárka s láskou nakŕmila generácie našich rodákov. S manželom vychovali tri deti, dnes sa teší z 5 vnukov a vnučiek a 4 pravnučiek. Dodnes nás udivuje svojou chuťou do života, ktorú by jej mohli závidieť aj oveľa mladší.

Našej drahej mamičke, babičke a prababičke prajeme veľa zdravia a pokoja, nech jej dobré srdce a láskavosť aj naďalej rozdávajú radosť celej rodine a obci.

S úctou rodina Pénerová, Jarolínová, Urbanová, susedia a známi

SPOLOČENSKÁ KRONIKA

Mária Urbanová (100)

Mária Lipovská (94)

Narodili sa: Leo Jánošík, Matúš Jaška, Jakub Kolesár, Kevin Koller, Nikolas Marienka, Denis Šipoš, Lilien Lipovská

Zosobáši sa:
Kamil Masaryk & Jarmila Štefancová

Jubilanti 80 roční: Božena Kulichová, Jozefa Durdiaková, Ľuboslav Kaduc, Štefan Košičár, Jarmila Príbelová, Mária Trubačová

Jubilanti 90 a viac roční: Aurélia Chovanová – 95 rokov, Mária Lipovská – 94 rokov, Emília Vörösová – 90 rokov, Mária Urbanová – 100 rokov

Opustili nás:
Miloš Frídl - 57, Mária Korcová - 75, Anton Košičár- 78, Štefan Vaško - 83, Teofil Viskup - 90, Ferdinand Chochláč - 72, Anna Sokolová - 86, Jozef Durdiak - 79, Mária Holubanská - 94

Aurélia Chovanová (95)

Teofil Viskup (90) †24.2.2026

Ročná štatistika

počet obyvateľov: k 31.12.2025	3997
narodených	35
zomrelých	43
sobáše	8
z toho cirkevné	0
počet odhlásených z trvalého pobytu	68
počet prihlásených na trvalý pobyt	67

ZVOZ ODPADOV

Apríl 2026

komunálny odpad	07.04.		21.04.	
plasty/tetrapaky/kov			22.04.	
papier			23.04.	
bio – zelený odpad		14.04.		28.04.

Máj 2026

komunálny odpad	05.05.		19.05.	
plasty/tetrapaky/kov			20.05.	
papier			21.05.	
bio – zelený odpad		12.05.		26.05.

Jún 2026

komunálny odpad	02.06.	16.06.		30.06.
plasty/tetrapaky/kov		17.06.		
papier		18.06.		
bio – zelený odpad	09.06.			23.06.

Smetné nádoby/vrecia s odpadom musia byť vyložené v deň vývozu najneskôr do 6.00, aby boli vyvezené.
Kuchynský odpad sa vyváža každý utorok v mesiaci.

ZBERNÝ DVOR

	prevádzkový čas	obedná prestávka
Pondelok	zatvorené	zatvorené
Utorok	9.00 – 16.00 hod.	12.00-12.45 hod.
Streda	8.00 – 15.00 hod.	12.00-12.45 hod.
Štvrtok	9.00 – 16.00 hod.	12.00-12.45 hod.
Piatok	10.00 – 17.00 hod.	12.00-12.45 hod.
Sobota	10.00 – 17.00 hod.	12.00-12.45 hod.
Nedeľa	zatvorené	zatvorené

Vstup na zberný dvor je možný najneskôr 15 minút pred ukončením prevádzkového času.
Počas štátnych sviatkov je zberný dvor zatvorený.

PRIPRAVOVANÉ AKCIE 2026

1.4.2026	81. výročie oslobodenia obce
18.4.2026	Deň Zeme - IX ročník
30.4.2026	Stavanie Mája
1.5.2026	Kaprárske rybárske preteky
10.5.2026	Deň matiek
22.5.2026	Večer spoločenských hier
30.6.2026	Medzinárodný deň detí
21.6.2026	Rodina na kolesách

Telefónne čísla obecného úradu

starosta	0908 436 660
Služby Šoporňa s.r.o.	0908 772 932
sekretariát	0940 633 914
matrika	0940 633 916
sociálne – knižnica	0940 633 919
dane a poplatky	0940 633 920
TKO	0940 633 921
stavebné	0940 633 922
zberný dvor	0917 817 004
poplatky	0940 633 924
údržba	0940 633 925
vývoz septikov	
p. Masaryk	0905 920 996
p. Sopúch	0905 413 000
p. Dubravec	0910 163 074

Dôležité telefónne čísla

Centrálny záchranný systém	**112**
Polícia	**158**
Rýchla zdravotná pomoc	**155**
Hasiči	**150**
Plynári	**info linka:** 0850 111 363, **poruchy:** 0850 111 727
Elektrikári	**info linka:** 0850 111 555, **poruchy:** 0800 111 567
Vodári	031 773 7555, 0902 957 814
Ambulancia všeob. lekáraú/ email: soporna@muhlik.sk	0940 502 520
Ambulancia detského lekára	031 7874 132
Zubná ambulancia	0918 181 885
Lekáreň	031 5501 204
Fara	031 7874 121
Slovenská pošta	031 7874 125
Správca cintorína	0904 528 462

Šopornianske noviny

vydáva:
Obecný úrad Šoporňa (925 52 Šoporňa)
Registračné číslo: EV 3584/09
ISSN 1339-5386
IČO vydavateľa: 00 306 207
E-mail: starosta@soporna.sk

Šéfredaktor: *PaedDr. Jozef Búran*
Redakčná rada: *Alena Švecová, PaedDr. Eva Kabrhelová, Mgr. Miroslava Baranová, Mgr. Adrián Macho*

Redakčná rada si vyhradzuje právo krátiť a upravovať príspevky. Neuverejnené a nevyžiadané príspevky nevraciame.

Ďalej oznamuje všetkým svojim prispievateľom, že príspevky prijímame výhradne na pamäťovom médiu, CD alebo USB pamäťový kľúč a taktiež e-mailovou poštou na adresu: mzdy@soporna.sk

Vychádza 4-krát ročne. Expedícia do domácností po jednom výtlačku zdarma.